

[Finansministeren]

Når man hører de taler, som hr. Wilhjelm, hr. Jørgen Jensen og for den sags skyld også hr. Gert Petersen har holdt her i dag, må man sige, det er utroligt, så blufærdig man kan være: samtidig med at man antyder, at der ville have været andre politiske muligheder for socialdemokratiet, undlader de tre ordførere diskret at gøre opmærksom på, at de ikke i tidligere år har stemt for finanslovsforslag og heller ikke ville drømme om at gøre det i år. Man må sige, at borgerskabets diskrete charme har bredt sig til de tre partier på dette punkt.

Det er jo ikke noget ligegyldigt spørgsmål, for hvad er konsekvensen af, at SF, DKP og VS ikke stemmer for finanslovsforslaget? Det er, at socialdemokratiet er nødt til at gennemføre finanslovsforslaget med mindst 2 borgerlige partier og vil være det i enhver situation. Der er jo ingen i dette høje ting, som for alvor tror, at det ville have været muligt for socialdemokratiet at gennemføre upopulære økonomiske foranstaltninger, som er nødvendige i forbindelse med finansloven, samtidig med at socialdemokratiet havde forsøgt at gennemføre andre dele af sin økonomiske politik med eventuelle andre flertal. Jeg siger udtrykkeligt eventuelle andre flertal, for man kan, som hr. Kjeld Olesen gjorde det, med god grund tvivle på, om de overhovedet findes. Under alle omstændigheder havde socialdemokratiet ganske enkelt ingen mulighed for at operere med skiftende flertal i forbindelse med den økonomiske politik; der er ingen i denne sal, der er i tvivl om, at de ikke eksisterede, og derfor synes jeg også, man skulle holde op med at foregøgle befolkningen, at denne mulighed forelå.

Det er blevet sagt i flere indlæg i denne debat, at denne regering er en nedskæringsregering, en pauseregering. Det er jo fuldstændig forkert. Der er på ingen måde tale om, at vi har skåret ned i det, som stat og kommuner udretter i dag. Det, vi har gjort, er, at vi på nogle områder har begrænset den stigning i den offentlige aktivitet, som vi kunne have ønsket at der var plads til, men som der altså ikke er økonomisk plads til. Vi har altså netop ikke standset udbygningen af det offentliges indsats; regeringen lægger på flere områder op til en vigtig forøgelse af det offentliges indsats. Det er der nævnt flere eksempler på her i debatten, og jeg vil gerne nævne nogle andre, men jeg bliver nødt til at

starte med pensionsreformen, som folkettinget vedtog i sidste samling, og som træder i kraft den 1. januar 1979, og som ud over en mærkbar forøgelse af pensionssatserne tillige giver vore ældre medborgere en væsentlig reduktion af boligudgifterne.

For børneinstitutionernes vedkommende, det vil sige både for børnehaver og vuggestuer, har vi i de senere år haft en betydelig vækst i antallet af pladser. Sidste år var væksten således omkring 10.000, og i de kommende år forventer vi, at den bliver på i hvert fald 5.000 om året, sådan at vi i 1983 når op på over 210.000 børneinstitutionspladser.

Lad mig nævne bstanden til vore ældre. Vi hjælper i dag over 56.000 i form af enten plejehjemsplads, kollektiv bolig eller hjemmehjælp. Vi har sidste år haft en vækst i denne dækning på omkring 1.500, og denne vækst forventes fortsat i budgetteringsperioden. Lad mig også nævne, at regeringen søger folkeskoleloven ændret, så kommunerne med virkning for skoleåret 1979-80 som hovedregel skal give alle børn et tilbud om at blive optaget i børnehaveklasser.

Lad mig videre nævne, at regeringen på det meget betydningsfulde energiområde sigter ikke blot på en videreførelse af den aktivitet, der er sat i gang med beskæftigelsesplanerne, men at der i regeringens investeringsprogram også er sat plads af til en forøget indsats med forsyningen af overskudsvarme fra kraftværker og med energibesparende foranstaltninger. Hertil kommer altså, at der også er sat plads af til, at vi kan gå i gang med ilandføring og udbygning af naturgasnettet fra 1980.

Også for den kollektive trafik lægger budgetterne op til en forbedret indsats. I hovedstadsregionen fortsætter HT de seneste års betydelige forbedringer af trafikbetjeningen, og der sikres en bedre samordning mellem busser og tog. I den øvrige del af landet vil den planlægning af den regionale kollektive trafik, der er ved at komme i gang i amtskommunerne, givet resultere i forbedringer; således indeholder DSBs budgetter en forbedret regionaltrafik.

På miljøområdet fortsætter man med ganske betydelige beløb den udbygning af spildevandsrensningen, der allerede har ført til en væsentlig forbedring af rensningskvaliteten, og hvad angår sikringen af bevarings-